

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

DOET GIJ VOOR HET VA-
DERLAND WAT GIJKUNT?

De Prijs is 10 Cent.

DOET *GIJ* VOOR HET VADERLAND WAT *GIJ* KUNT?

Indien deze vraag ooit te pas komt, het is thans, in den hoogen nood, in welken Nederland zich bevindt. Wie zegt, dat hij zijn Vaderland lief heeft, moet deze vraag toestemmend kunnen beantwoorden, of hij spreekt de waarheid niet. De echte vrienden (worden in den nood gekend, en zoo moet het ook nu, in ons gedrag, blijken, of wij Vorst en Volk lief hebben niet alleen met woorden, maar met de daad en waarheid. Het belang van beiden gaat mij zeer ter harte, en zou ik dan niet vurig wenschen, dat zij, in den tegenwoordigen benarden toestand een groot aantal *trouw*-*we* vrienden mogen vinden, die het zich tot eer en vreugde rekenen, ter hulp toe te snellen? Aan de vervulling van dezen wensch, wil ik, door deze korte toespraak aan mijne Zeeuwsche Landgenooten, trachten mede te werken, in het vertrouwen, dat die gene onder hen, die tot heden achterlijk waren, niets meer dan eene herinnering aan hunnen plicht behoeven, om zich tot deszelfs volbrenging gereed te betoonen, en den ouden roem der Zeeuwen, welker harten steeds warm voor Nederland en Oranje klopten, ook nu te handhaven. Het

Het is ons menschen eigen, als er van pligtsbetrachting gehandeld wordt, meer op anderen, dan op ons zelve te zien. Bij ernstige opwekkingen of bestraffingen, welke geschieden, zegt menig een: zij waren regt gepast voor dezen en dien, maar men vergeet dezelve tot eigen nut aan te wenden. Niet weinigen verleenigen zich gcreedelijk met de berispers van bestaande gebreken, maar zij onderzoeken niet, of dat veroordeelde kwaad ook hen zelve besmet. Zoo gaat het ook thans. Groot is het aantal dergene, die de laauwheid en ijverloosheid van sommigen onzer Landgenooten afkeuren, terwijl zij zelve die beschuldiging veel ligt verdienen. Ik rigt daarom mijn woord tot ieder Uwer. Mijne Vrienden ! die dit blaadje leest, en ik vraag U: *doet GIJ voor het Vaderland wat GIJ kunt ?* Ik bid u, hoort die vraag met zachtmoedigheid, beschouwt dezelve, als of zij van den Hemel tot u kwame, onderzoekt uw gedrag onpartijdig, en laat uw antwoord zoodanig zijn, dat uw geweten van uwe opregtheid getuige.

Wij hebben in den strijd, dien wij voeren moeten eene regtvaardige zaak te verdedigen. Wet, orde en regt zijn aan onze zijde; laster, oproer, meened en allerlei boosheid staan tegen over ons. In die overtuiging ligt veel, dat ons versterkt, en vrijmoedigheid geeft tot het ernstig en aanhoudend gebed om de bescherming van Hem, die een vijand is van verwarring en boozen handel. Intusschen kan het niet ontkend

WOR-

worden, dat diezelfde God, van wiens regtvaardigheid wij verwachten, dat Hij onze zaak zal handhaven, in ons zelve zeer veel te veroordeelen ziet, het geen ons, niet zonder reden, voor de blijken van zijn ongenoegen doet vreezen. Dit althans is zeker, dat het ons niet zou kunnen verwonderen, indien de Heer, naar zijne wijsheid, scherpere middelen aanwendde, om het verflaauwde Godsdienstig gevoel op te wekken, het bezef onzer diepe afhankelijkheid van en onzer dure verpfligting aan Hem te vermeerderen, en wereldzin, zelfverheffing en zonde-liefde te bedwingen.

Het is, na zoo veel betoonde langmoedigheid, de genade van God alleen, die ons grond geeft en geven kan, om op eene zachte en verschoonende behandeling te hopen. Zou het echter daartoe niet noodig zijn mijne Landgenooten! dat wij die genade ootmoedig en ernstig voor ons en voor ons volk zoeken — zoeken op zulk eene wijze, als het menschen betaamt, die door het Evangelie verlicht zijn? Kunnen wij, met vrijmoedigheid, zegen en redding van den Alregeerder verwachten, als wij, Hem voorbijziende, weigeren, overeenkomstig zijne eigene aanwijzing, in den dag der benaauwdheid, tot Hem te roepen? Toonen wij dan niet, of geen bezef te hebben van de jammeren, die ons drukken en dreigen, of geen hartelijk belang te stellen in de behoudenis van ons Vaderland, of niet doordrongen te zijn van onze behoefte aan den bijstand des Almagtigen? En kan iets van dit alles gepaard gaan met gegronde hoop op zijnen bijstand? De

De Godsdienstige en zedelijke gesteldheid onzes Volks moge door sommigen zachter, door anderen strenger beoordeeld worden, daarin moeten toch allen, die eenigzins nadenken, overeenkomen, dat wij aan Gods goedertierenheden niet behoorlijk beantwoord hebben, dat ons aller geweten ons schuldig verklaart voor God, en dat wij alzoo zijne vergiffenis behoeven. Die vergiffenis moeten wij immers, door onzen Heer Jezus, Christus, van Hem afsmeeken? En indien wij dit niet doen, kunnen wij dan van zijne genade evenwel alles goeds verwachten? Onmogelijk!

Zoo het waar is, dat er een naauw verband bestaat tusschen Volks-deugd en Volks-geluk, dat gerechtigheid een volk verhoogt, maar de zonde een schandvlek is der Natien, dan kunnen wij ons redelijker wijze, met wezenlijke en duurzame welvaart niet vleijen, indien wij niet, elk in onzen kring en in ons hart, van onze zonden afstand doen, en in al wat goed is ons oefenen willen.— Zoo wij al verder niet ontkennen kunnen, dat deze wenschelijke en noodzakelijke verbetering niet tot stand kan komen, zonder welgemeende pogingen en vurige gebeden om den Heiligen Geest, dan roept opregte belangstelling in de redding en het heil van ons Vaderland ons op, om, zonder uitstel, met dezelve te beginnen en in dezelve te volharden.

Landgenoot die dit leest! *doet Gij nu in dezen, voor ons Vaderland, wat Gij kunt?* Heeft uwe liefde voor hetzelfde eene Godsdienstige strekking, of wacht
gij

gij uw heil alleen van menschen, en worden die redmiddelen door u gering geacht, welke het Evangelie aanwijst, om goedkeuring en zegen bij den Allerhoogsten te vinden? Uw geweten beslisse!

Ons Vaderland heeft verdedigers noodig. De behoefte is dringend. Onze vijanden zijn rusteloos in de weer, om den Ingezetenen van het oude vereenigde Nederland, zooveel afbreuk te doen, als mogelijk is. Talrijke gewapende benden staan hun ten dienst, of liever zijn meester in hun land, en zullen gaarne, wanneer het dáár aan middelen tot onderhoud ontbreekt, zich op onzen Vaderlandschen bodem verplaatsen. Wat is er voor ons te wachten, indien wij hen niet weren kunnen? Diezelfde rampen, welke thans de Zuidelijke Gewesten en Steden zoo deerlijk teisteren. Onberekenbaar zijn de gevolgen voor ons, voor onze kinderen, voor onze bezittingen, voor de vrijheid van ons volk, en voor alles, wat ons, in dit goede land, naast aan het hart ligt. Ons Leger, hoezeer is hetzelfde verzwakt, *deels* door het verlies van hen, die gesneuveld of gekwetst of gevangen zijn, *deels* door de trouweloosheid van vele krijgslieden, die tot de oproerige Gewesten in betrekking staan.

Te Wapen! Te Wapen! is daarom het woord van onzen geliefden Vorst, en zou elk echt Nederlander, die kan en mag, deze stem niet hooren en opvolgen? Zij is van Hem, die zijn Volk, als zijne Kinderen, bemint, en niet noodeloos zulke opofferingen zou

VRE-

vragen. Zouden wij haar niet hooren en opvolgen? Zij roept ons op tot eenen heiligen krijg, eenen krijg voor Regt, Orde en Deugd. Talrijke scharen onzer Landgenooten snellen aan, brandende van ijver voor Vaderland en Koning; gehuwden en ongehuwden, aanzienlijken en geringen, ambtenaren en studenten bieden armen en krachten aan, verlaten, echtgenooten, kinderen, vrienden, betrekkingen en werkring, en wijden zich aan de verdediging van den Nederlandschen grond. Zou het mogelijk zijn, dit aandoenlijk tooneel te aanschouwen, zonder dat een vuur van naijver in ons binnenste ontbrande, en het besluit genomen wierde: *wij ook, wij zullen met hen trekken!* Hoe zou het mogelijk zijn, te aarzelen voor den Nederlander, die de Erve der Vaderen bemint, voor den Zeeuw, die den dierbaren grond van ons Gewest zelfs, door deze oproermakers, reeds ontheiligd ziet? Wie, die strijden kan, zou niet branden van verlangen, om dien euvelmoed te straffen, en te deelen in de eer, om mede te werken aan de beste zaak? Wie strijden kan, hoe zal hij vrijheid vinden, om, in den nood des Vaderlands, aan hetzelfde zijne hulp te weigeren? Hij althans niet, die aan zijne Christelijke belijdenis getrouw, het Evangelie wil naleven, in hetwelk ons uitdrukkelijk geleerd wordt, *dat wij schuldig zijn, naar het voorbeeld van onzen grooten Meester, voor de Broeders het leven te zetten.* Gevaren — neen, die moeten geenszins ons afschrikken. Waar zijn wij
 vei-

veilig, als God ons niet bewaart? Welk onheil kan ons treffen, als Hij ons beschermt? En waar zijn wij beter, dan in den weg van onzen pligt? Deze is de weg van God, en dan gaat Hij met ons. Dan, dan alleen is er wezenlijk gevaar, als wij, tot behoud van ons leven, gemak, genoegens, liever onze dierbaarste betrekkingen en belangen, zouden prijsgeven, dan moedig, in de mogendheden van onzen God, de wapenen aan te gorden tegen boosheid en geweld. — Dan is er wezenlijk gevaar — gevaar voor de ondervinding van het ongenoegen van Hem, die meer dan het ligchaam kan dooden, als men de stem van den Koning, de stem van het bedreigde Vaderland, de stem van de heiligste verpligtingen gehoor weigerde. — Dan is er wezenlijk gevaar, als men eer en geweten verloochent, en rust en genot stelt boven de goedkeuring van God.

Landgenoot die dit leest! *doet gij voor het Vaderland wat gij kunt?* Hebt gij uwen arm reeds aangeboden? Gij Jongelingen, op welke, in de eerste plaats, de verpligting rust, om de wapenen aan te gorden, en bij welke het vuur der jeugd, als van zelf, daar toe moet dringen! Gij Huisvaders, die, zoo wel tot verdediging van Vrouw en Kinehten, als tot derzelve verzorging geroepen wordt! hebt gij u reeds laten opteekenen onder hen, die voor het Vaderland bloed en leven ten beste hebben? Moedigt gij uwe zonen, en anderen, op welke gij invloed hebt, daar toe aan? of zijn er waarlijk zulke gewichtige redenen, die

die u terug houden , dat gij , u zelven niets zult te verwijten hebben , indien , door gebrek aan een genoegzaam aantal verdedigers , onze vijanden zegevieren? Dat uw geweten spreke!

Moeten wij , voor ons Vaderland , ons leven veil hebben , hoeveel meer onze bezittingen ! Ieder weet , dat , zonder geld , het bestuur onzer zaken niet kan worden gaande gehouden . Ligtelijk kunnen wij begripen , in welk eene ongetègenheid 's Lands Regering moet gebracht worden , nu zij , aan de eene zijde , bij den afval van zoo vele Provinciën , een aanzienlijk deel der inkomsten mist , op welke zij billijk gerekend heeft , en aan den anderen kant , buitengewone en zeer zware onkosten maken moet , tot bescherming van Noord- Nederland tegen de oproerigen . Welke moeten de gevolgen zijn , indien , door gebrek aan penningen , de renten van de Staats-schuld niet tijdig kunnen worden voldaan ; en , door zulke eene wanbetaling , zoo velen onzer Landgenooten en Gestichten van Weldadigheid in verlegenheid , ja , sommigen , die van een klein inkomen , met de uiterste spaarzaamheid leven , in drukkende behoefte gebracht worden ? Wat moet er van ons worden , indien men buiten staat is , om onze Krijgslieden uit te rusten en te onderhouden , onze Vestingen in goeden staat te brengen , en in zoo vele andere behoeften te voorzien ? Met praten en klagen kunnen wij de Schatkist niet vullen , maar wij moeten opofferingen doen , elk naar zijn vermogen : opofferingen , dat wil zeggen , wij moeten niet alleen
be-

berekenen, in hoe ver wij met voordeel, of althans zonder schade ons geld den Lande kunnen toevertrouwen — niet vragen, welke penningen wij *gemakkelijk* of *des noods* kunnen missen — niet onderzoeken, wat deze of die gedaan heeft of doen zal; ten einde ons naar hen te regelen: neen, zò doende is er niets te verwachten, dan geringe bijdragen, met bekrompene hand uitgereikt. Ons Vaderland is in nood — kan niet dan door eenparige, milde, belangelooze samenwerking van alle welgezinden, behouden worden. Buitengewone omstandigheden vorderen buitengewone inspanning, en elk behoort derhalve bij zich zelve te overleggen, welke schikkingen hij in zijne zaken zou kunnen maken, om, zoo veel mogelijk, 's Lands Regering en de algemeene Wapening te helpen ondersteunen.

Het spreekt van zelf, onze ijver moet door verstand bestuurd en de zorg voor de onzen niet uit het oog verloren worden. Wij behoeven niet alles, wat wij kunnen *in eens* te geven, wij kunnen trapswijze, naar mate 's Lands behoeften blijken groot te zijn, het onze toebrengen; maar wij moeten, *zonder uitstel*, beginnen, zoo dat de een niet op den anderen wacht — met milde hand behooren wij onze bijdragen uittereiken, ons gereed houdende, om meer en meer overvloedig te worden in het goed doen. Van elk kan niet verwacht worden, wat meer gegoeden vermogen. Hoe kleiner het getal der huisgenooten is, voor welke men te zorgen heeft, te uitgebreider zijn de verplichtingen, om

om naar buiten te werken; maar dit mag toch niemand vergeten, het Vaderland is in nood en roept om hulp tot elk, die wat kan. Als het schip in gevaar is om te vergaan, dan werpt men gewillig een deel der kostbare lading, die men gaarne geheel had behouden, overboord, ten einde, met het leven, ook het overige te redden. Daar zijn omstandigheden, in welke men, door tijdige opofferingen, veel bewaart, door kwalijk geplaatste zuinigheid daarentegen alles verliest, en dan nog daarbij die pijnlijke bewustheid met zich omdraagt, door eigen schuld ongelukkig te zijn. Niemand denke, dat hij van dezen pligt ontslagen is, omdat hij slechts eene geringe gift kan bijdragen. Wij hebben reeds openlijke bekendmakingen van kleine sommen gezien, die met welgevallen waren aangenomen, vele kleine gaven worden, zamen vereenigd zijnde, van belang, en het blijft toch altijd eene recht aangename gedachte, ook het onze, naar vermogen, op het altaar des Vaderlands gebragt te hebben.

Een groot aantal onzer Landgenooten is niet in staat, mithoofde hunner Sexe, jaren of betrekkingen, de wapenen op te vatten. Rust op deze niet eene dubbelde verpligting, om, daar hunne krachten niet werken kunnen, door hunne middelen, dienst te doen? Zou het niet onverantwoordelijk zijn; nu onze Broeders uitrekken, of wacht houden; nu velen hunner beroepen betrekkingen verlaten, en leven en alles wagen, om ons en het onze te dekken, dat wij intusschen de
ge-

gemakken en genoegens der aarde , in véle opzigten , zonden smaken , en ongenegen zijn , om ook wat , om veel te wagen , ten einde het Vaderland te helpen en onze beschermers te voorzien van alles , wat zij tot ondersteuning van hen en hunne ondernemingen behoeven , alsmede om voor de dierbare panden , die zij achterlaten , te zorgen ? Neen , dan verdienen wij niet , dat één druppel bloeds voor ons zou vergoten worden .

Landgenoot , die dit leest en toestemt ! *doet gij ook voor het Vaderland wat gij kunt ?* In de Steden is de gelegenheid geopend , om , door bijdragen , te helpen zorgen voor de Vrouwen , Kinderen en Ouders van die Schutters , die zullen uittrekken , voor zoo veel dezelve ondersteuning behoeven en begeeren ; werkt *gij* ook mede , om , naar vermogen , dit heilzaam doel te bereiken ? Onze Koning noodigde zijne getrouwe onderdanen , bij Besluit van den 11. October , ll. Art. 6 uit : » om , het zij , door geldelijke bijdragen , het zij door het leveren van wapenen , uitrustingsstukken of andere behoeften , het zij door het bezorgen en equiperen van Vrijwilligers , ook het hunne bij te dragen , om de vrijwillige wapening te bevorderen ” . Bij de Gemeente-Besturen kunnen dagelijks deze aanbiedingen worden gedaan , het zij door inschrijving op een daartoe gereed liggend Register , het zij door schriftelijke opgaven , met verzoek van geheimhouding , indien men zulks begeert ; hebt *Gij* , op eene of andere wijze , aan die dringende uitnoodiging , naar vermogen , voldaan ? Ten

Ten einde 's Lands zaken gaande te houden , is er eene Geldleening geopend geweest , in welke men deel kon nemen , op eene wijze , die zoo gemakkelijk gemaakt is , als mogelijk was ; hebt *Gij* , die met middelen gezegend zijt ! in dezen voor het Vaderland gedaan , wat gij hebt kunnen doen , zoo dat het aan u niet te wijten is , dat deze Geldleening te weinig bijval vond , en daaruit veelligt groote verlegenheid ontstaan zal ; zoo dat *Gij* u zelve niet behoeft te beschuldigen , als onze vijanden zich in deze te leur gestelde hoop van onzen Koning vermaken ? Uw geweten oordeele !

Ja , wij worden niet geroepen om elkander te beoordeelen. Elk oordeele zich zelve ! — Wat menschen van ons zeggen mogen , of zij ons berispen of prijzen , verdenken of verheffen , dat is van weinig belang , zoo slechts ons geweten ons goed getuigenis geeft. Maar dit laatste is ook noodig , of wij verliezen onze vrijmoedigheid in het bidden en in het hopen.

Is er dan iemand , die dit leest , en zich zelve moet beschuldigen — o ! hij haaste zich , om te doen wat hij tot heden verzuimde , en toone , door daden , dat hij Vorst en Vaderland lief heeft ! Laat elk tochtzien , dat geene ontevredenheid over schlikkingen of gebeurtenissen , die men wel anders zou wenschen , verdeeldheid verwekke , de harten koud make , en de groote zaak , de redding van ons Volk , uit het oog doe verliezen ! Eendragt maakt magt ! De nood is hoog !
Dat

Dat dan alle welgezinde Nederlanders de handen in een slaan, en, met ter zijdestelling van bijzondere begrippen en bezwaren, de gelegenheden, die er aan geboden worden, gebruiken, om voor het Vaderland te doen, wat men kan!

Of is het gevaar nog niet dringend genoeg, om tot grootte opofferingen te besluiten? Hoe lang wilt gij dan wachten? Tot dat uwe oogen den vijand aanschouwen? Tot dat het oogenblik daar is, waarop onze Vestingen en Landen aangevallen worden of ten deele overrompeld zijn? Dan zal de noodkreet opgaan, maar het zal te laat zijn, om aan dezelve te voldoen. Als onze Legerbenden, door gebrek aan ondersteuning bezweken en versmolten zijn; als het naderend gevaar de mogelijkheid beneemt, om gepaste middelen, met bedaardheid, uit te denken en met kracht uit te voeren; als vrees en overhaasting alles in moedeloosheid dompelen, en in verwarring brengen; neen, dan is de tijd voorbij, dan blijft er niets anders over, dan lijf en goed, ons zelve en alles, wat ons dierbaar is, prijs te geven, en ons aan de beschikkingen onzer vijanden te onderwerpen.

Neen, dat mogen, dat willen wij niet doen. Nog heugt het ons, hoe vernederend en knellend het juk van overheerschers is. Neen, dan liever, in den strijd tegen het geweld, alles gewaagd — ja zelfs den dood gevonden, dan met schande te leven, en zulk een juk te dragen.

Mijn

Mijn Vaderland! weleer van Spanjes dwingelandij zoo Goddelijk verlost — vrijgekocht ten koste van het bloed onzer oude helden, nog slechts weinige jaren geleden, op nieuw, door den arm des Almagtigen, uit de diepste vernedering opgeheven, en in de rij der volken hersteld en gehandhaafd! Dierbare geboortegrond, aan wien onze harten, door zoo vele betrekkingen, herinneringen en voorregten verbonden zijn, die de asch onzer vaderen bewaart, en in wiens schoot ook eenmaal ons laatste overschot zal rusten! Zoudt Gij, het werk van Gods handen, door onze schuld, een prooi Uwer vijanden worden? Neen! dat zullen Uwe kinderen niet gedogen, althans zij zullen voor U doen wat zij kunnen, en God van den Hemel zal het ons doen gelukken!

Mogten zulke gevoelens en voornemens de harten van alle Nederlanders vervullen! Mogten Overheden en Leeraars, aanzienlijken en geringen, huisvaders en onderhoorigen, elk in zijnen kring en naar zijn vermogen, zich benaastigen, om, door woord en voorbeeld, eene heilige geestdrift voor de goede zaak overal op te wekken en te vermeerderen — werksame belangstelling te betoonen in het heil van ons Volk, en alzoo, voor het bedreigde en benaauwde Vaderland, te doen, wat elk vermag! Dit geve God, en Hij zegene daartoe ook dit blaadje, met geen ander doel vervaardigd, dan om de inspraak te bevredigen van een hart, dat de geruststellende verzekering verlangde, ook door deze opwekking, voor het Vaderland gedaan te hebben, wat het kon.

Te Middelburg; bij S. VAN BENTHEM, 1830.

Mijn Vaderland! weleer van Spanjes dwingelandij zoo Goddelijk verlost — vrijgekocht ten koste van het bloed onzer oude helden, no? slechts weinige jaren geleden, op nieuw, door den arm des Almagtigen, uit de diepste vernedering opgeheven, en in de rij der volken hersteld en gehandhaafd! Dierbare geboorte- grond, aan wien onze harten, door zoo vele betrekkingen, herinneringen en voorregten verbonden zijn, die de asch onzer vaderen bewaart, en in wiens schoot ook eenmaal ons laatste overschot zal rusten! Zoudt Gij, het werk van Gods handen, door onze schuld, een prooi Uwer vijanden worden? Neen! dat zullen Uwe kinderen niet gedogen, althans zij zullen voor U doen wat zij kunnen, en God van den Hemel zal het ons doen gelukken!

Mogten zulke gevoelens en voornemens de harten van alle Nederlanders vervullen! Mogten Overheden en Leeraars, aanzienlijken en geringen, huisvaders en onderhoorigen, elk in zijnen kring en naar zijn vermogen, zich benaastigen, om, door woord en voorbeeld, eene heilige geestdrift voor de goetle zaak overal op te wekken en te vermeerderen — werkzame belangstelling te betoonen in het heil van ons Volk, en alzoo, voor het bedreigde en benaauwde Vaderland, te doen, wat elk vermag! Dit geve God, en Hij zegene daartoe ook dit blaadje, met geen ander doel vervaardigd, dan om de inspraak te bevredigen van een hart, dat de geruststellende verzekering verlangde, ook door deze opwekking, voor het Vaderland gedaan te hebben, wat het kon.

Te *Middelburg*; bij S. VAN BENTHEM, 1830.

Mijn Vaderland! weleer van Spanjes dwingelandij zoo Goddelijk verlost — vrijgekocht ten koste van het bloed onzer oude helden, nog slechts weinige jaren geleden, op nieuw, door den arm des Almagtigen, uit de diepste vernedering opgeheven, en in de rij der volken hersteld en gehandhaafd! Dierbare geboorte- grond, aan wien onze harten, door zoo vele betrekkingen, herinneringen en voorregten verbonden zijn, die de asch onzer vaderen bewaart, en in wiens schoot ook eenmaal ons laatste overschot zal rusten! Zoudt Gij, het werk van Gods handen, door onze schuld, een prooi Uwer vijanden worden? Neen! dat zullen Uwe kinderen niet gedogen, althans zij zullen voor U doen wat zij kunnen, en God van den Hemel zal het ons doen gelukken!

Mogten zulke gevoelens en voornemens de harten van alle Nederlanders vervullen! Mogten Overheden en Leeraars, aanzienlijken en geringen, huisvaders en onderhoorigen, elk in zijnen kring en naar zijn vermogen, zich benaastigen, om, door woord en voorbeeld, eene heilige geestdrift voor de goetle zaak overal op te wekken en te vermeerderen — werkzame belangstelling te betoonen in het heil van ons Volk, en alzoo, voor het bedreigde en benaauwde Vaderland, te doen, wat elk vermag! Dit geve God, en Hij zegene daartoe ook dit blaadje, met geen ander doel vervaardigd, dan om de inspraak te bevredigen van een hart, dat de geruststellende verzekering verlangde, ook door deze opwekking, voor het Vaderland gedaan te hebben, wat het kon.

Te *Middelburg*; bij S. VAN BENTHEM, 1830.

Mijn Vaderland! weleer van Spanjes dwingelandij zoo Goddelijk verlost — vrijgekocht ten koste van het bloed onzer oude helden, nog slechts weinige jaren geleden, op nieuw, door den arm des Almagtigen, uit de diepste vernedering opgeheven, en in de rij der volken hersteld en gehandhaafd! Dierbare geboorte- grond, aan wien onze harten, door zoo vele betrekkingen, herinneringen en voorregten verbonden zijn, die de asch onzer vaderen bewaart, en in wiens schoot ook eenmaal ons laatste overschot zal rusten! Zoudt Gij, het werk van Gods handen, door onze schuld, een prooi Uwer vijanden worden? Neen! dat zullen Uwe kinderen niet gedogen, althans zij zullen voor U doen wat zij kunnen, en God van den Hemel zal het ons doen gelukken!

Mogten zulke gevoelens en voornemens de harten van alle Nederlanders vervullen! Mogten Overheden en Leeraars, aanzienlijken en geringen, huisvaders en onderhoorigen, elk in zijnen kring en naar zijn vermogen, zich benaastigen, om, door woord en voorbeeld, eene heilige geestdrift voor de goetle zaak overal op te wekken en te vermeerderen — werkzame belangstelling te betoonen in het heil van ons Volk, en alzoo, voor het bedreigde en benaauwde Vaderland, te doen, wat elk vermag! Dit geve God, en Hij zegene daartoe ook dit blaadje, met geen ander doel vervaardigd, dan om de inspraak te bevredigen van een hart, dat de geruststellende verzekering verlangde, ook door deze opwekking, voor het Vaderland gedaan te hebben, wat het kon.

Te *Middelburg*; bij S. VAN BENTHEM, 1830.

Mijn Vaderland! weleer van Spanjes dwingelandij zoo Goddelijk verlost — vrijgekocht ten koste van het bloed onzer oude helden, nog slechts weinige jaren geleden, op nieuw, door den arm des Almagtigen, uit de diepste vernedering opgeheven, en in de rij der volken hersteld en gehandhaafd! Dierbare geboorte-grond, aan wien onze harten, door zoo vele betrekkingen, herinneringen en voorregten verbonden zijn, die de asch onzer vaderen bewaart, en in wiens schoot ook eenmaal ons laatste overschot zal rusten! Zoudt Gij, het werk van Gods handen, door onze schuld, een prooi Uwer vijanden worden? Neen! dat zullen Uwe kinderen niet gedogen, althans zij zullen voor U doen wat zij kunnen, en God van den Hemel zal het ons doen gelukken!

Mogten zulke gevoelens en voornemens de harten van alle Nederlanders vervullen! Mogten Overheden en Leeraars, aanzienlijken en geringen, huisvaders en onderhoorigen, elk in zijnen kring en naar zijn vermogen, zich benaastigen, om, door woord en voorbeeld, eene heilige geestdrift voor de goetle zaak overal op te wekken en te vermeerderen — werkzame belangstelling te betoonen in het heil van ons Volk, en alzoo, voor het bedreigde en benaauwde Vaderland, te doen, wat elk vermag! Dit geve God, en Hij zegene daartoe ook dit blaadje, met geen ander doel vervaardigd, dan om de inspraak te bevredigen van een hart, dat de geruststellende verzekering verlangde, ook door deze opwekking, voor het Vaderland gedaan te hebben, wat het kon.

Te *Middelburg*; bij S. VAN BENTHEM, 1830.

Mijn Vaderland! weleer van Spanjes dwingelandij zoo Goddelijk verlost — vrijgekocht ten koste van het bloed onzer oude helden, nog slechts weinige jaren geleden, op nieuw, door den arm des Almagtigen, uit de diepste vernedering opgeheven, en in de rij der volken hersteld en gehandhaafd! Dierbare geboorte- grond, aan wien onze harten, door zoo vele betrekkingen, herinneringen en voorregten verbonden zijn, die de asch onzer vaderen bewaart, en in wiens schoot ook eenmaal ons laatste overschot zal rusten! Zoudt Gij, het werk van Gods handen, door onze schuld, een prooi Uwer vijanden worden? Neen! dat zullen Uwe kinderen niet gedogen, althans zij zullen voor U doen wat zij kunnen, en God van den Hemel zal het ons doen gelukken!

Mogten zulke gevoelens en voornemens de harten van alle Nederlanders vervullen! Mogten Overheden en Leeraars, aanzienlijken en geringen, huisvaders en onderhoorigen, elk in zijnen kring en naar zijn vermogen, zich benaastigen, om, door woord en voorbeeld, eene heilige geestdrift voor de goetle zaak overal op te wekken en te vermeerderen — werkzame belangstelling te betoonen in het heil van ons Volk, en alzoo, voor het bedreigde en benaauwde Vaderland, te doen, wat elk vermag! Dit geve God, en Hij zegene daartoe ook dit blaadje, met geen ander doel vervaardigd, dan om de inspraak te bevredigen van een hart, dat de geruststellende verzekering verlangde, ook door deze opwekking, voor het Vaderland gedaan te hebben, wat het kon.

Te *Middelburg*; bij S. VAN BENTHEM, 1830.

Mijn Vaderland! weleer van Spanjes dwingelandij zoo Goddelijk verlost — vrijgekocht ten koste van het bloed onzer oude helden, nog slechts weinige jaren geleden, op nieuw, door den arm des Almagtigen, uit de diepste vernedering opgeheven, en in de rij der volken hersteld en gehandhaafd! Dierbare geboorte- grond, aan wien onze harten, door zoo vele betrekkingen, herinneringen en voorregten verbonden zijn, die de asch onzer vaderen bewaart, en in wiens schoot ook eenmaal ons laatste overschot zal rusten! Zoudt Gij, het werk van Gods handen, door onze schuld, een prooi Uwer vijanden worden? Neen! dat zullen Uwe kinderen niet gedogen, althans zij zullen voor U doen wat zij kunnen, en God van den Hemel zal het ons doen gelukken!

Mogten zulke gevoelens en voornemens de harten van alle Nederlanders vervullen! Mogten Overheden en Leeraars, aanzienlijken en geringen, huisvaders en onderhoorigen, elk in zijnen kring en naar zijn vermogen, zich benaastigen, om, door woord en voorbeeld, eene heilige geestdrift voor de goetle zaak overal op te wekken en te vermeerderen — werkzame belangstelling te betoonen in het heil van ons Volk, en alzoo, voor het bedreigde en benaauwde Vaderland, te doen, wat elk vermag! Dit geve God, en Hij zegene daartoe ook dit blaadje, met geen ander doel vervaardigd, dan om de inspraak te bevredigen van een hart, dat de geruststellende verzekering verlangde, ook door deze opwekking, voor het Vaderland gedaan te hebben, wat het kon.

Te *Middelburg*; bij S. VAN BENTHEM, 1830.

Mijn Vaderland! weleer van Spanjes dwingelandij zoo Goddelijk verlost — vrijgekocht ten koste van het bloed onzer oude helden, nog slechts weinige jaren geleden, op nieuw, door den arm des Almagtigen, uit de diepste vernedering opgeheven, en in de rij der volken hersteld en gehandhaafd! Dierbare geboorte- grond, aan wien onze harten, door zoo vele betrekkingen, herinneringen en voorregten verbonden zijn, die de asch onzer vaderen bewaart, en in wiens schoot ook eenmaal ons laatste overschot zal rusten! Zoudt Gij, het werk van Gods handen, door onze schuld, een prooi Uwer vijanden worden? Neen! dat zullen Uwe kinderen niet gedogen, althans zij zullen voor U doen wat zij kunnen, en God van den Hemel zal het ons doen gelukken!

Mogten zulke gevoelens en voornemens de harten van alle Nederlanders vervullen! Mogten Overheden en Leeraars, aanzienlijken en geringen, huisvaders en onderhoorigen, elk in zijnen kring en naar zijn vermogen, zich benaastigen, om, door woord en voorbeeld, eene heilige geestdrift voor de goetle zaak overal op te wekken en te vermeerderen — werkzame belangstelling te betoonen in het heil van ons Volk, en alzoo, voor het bedreigde en benaauwde Vaderland, te doen, wat elk vermag! Dit geve God, en Hij zegene daartoe ook dit blaadje, met geen ander doel vervaardigd, dan om de inspraak te bevredigen van een hart, dat de geruststellende verzekering verlangde, ook door deze opwekking, voor het Vaderland gedaan te hebben, wat het kon.

Te *Middelburg*; bij S. VAN BENTHEM, 1830.

Mijn Vaderland! weleer van Spanjes dwingelandij zoo Goddelijk verlost — vrijgekocht ten koste van het bloed onzer oude helden, nu slechts weinige jaren geleden, op nieuw, door den arm des Almagtigen, uit de diepste vernedering opgeheven, en in de rij der volken hersteld en gehandhaafd! Dierbare geboorte-grond, aan wien onze harten, door zoo vele betrekkingen, herinneringen en voorregten verbonden zijn, die de asch onzer vaderen bewaart, en in wiens schoot ook eenmaal ons laatste overschot zal rusten! Zoudt Gij, het werk van Gods handen, door onze schuld, een prooi Uwer vijanden worden? Neen! dat zullen Uwe kinderen niet gedogen, althans zij zullen voor U doen wat zij kunnen, en God van den Hemel zal het ons doen gelukken!

Mogten zulke gevoelens en voornemens de harten van alle Nederlanders vervullen! Mogten Overheden en Leeraars, aanzienlijken en geringen, huisvaders en onderhoorigen, elk in zijnen kring en naar zijn vermogen, zich benaastigen, om, door woord en voorbeeld, eene heilige geestdrift voor de goetle zaak overal op te wekken en te vermeederen — werkzame belangstelling te betoonen in het heil van ons Volk, en alzoo, voor het bedreigde en benaauwde Vaderland, te doen, wat elk vermag! Dit geve God, en Hij zegene daartoe ook dit blaadje, met geen ander doel vervaardigd, dan om de inspraak te bevredigen van een hart, dat de geruststellende verzekering verlangde, ook door deze opwekking, voor het Vaderland gedaan te hebben, wat het kon.

Te *Middelburg*; bij S. VAN BENTHEM, 1830.

Mijn Vaderland! weleer van Spanjes dwingelandij zoo Goddelijk verlost — vrijgekocht ten koste van het bloed onzer oude helden, nog slechts weinige jaren geleden, op nieuw, door den arm des Almagtigen, uit de diepste vernedering opgeheven, en in de rij der volken hersteld en gehandhaafd! Dierbare geboorte-grond, aan wien onze harten, door zoo vele betrekkingen, herinneringen en voorregten verbonden zijn, die de asch onzer vaderen bewaart, en in wiens schoot ook eenmaal ons laatste overschot zal rusten! Zoudt Gij, het werk van Gods handen, door onze schuld, een prooi Uwer vijanden worden? Neen! dat zullen Uwe kinderen niet gedogen, althans zij zullen voor U doen wat zij kunnen, en God van den Hemel zal het ons doen gelukken!

Mogten zulke gevoelens en voornemens de harten van alle Nederlanders vervullen! Mogten Overheden en Leeraars, aanzienlijken en geringen, huisvaders en onderhoorigen, elk in zijnen kring en naar zijn vermogen, zich benaastigen, om, door woord en voorbeeld, eene heilige geestdrift voor de goetle zaak overal op te wekken en te vermeerderen — werkzame belangstelling te betoonen in het heil van ons Volk, en alzoo, voor het bedreigde en benaauwde Vaderland, te doen, wat elk vermag! Dit geve God, en Hij zegene daartoe ook dit blaadje, met geen ander doel vervaardigd, dan om de inspraak te bevredigen van een hart, dat de geruststellende verzekering verlangde, ook door deze opwekking, voor het Vaderland gedaan te hebben, wat het kon.

Te *Middelburg*; bij S. VAN BENTHEM, 1830.

Mijn Vaderland! weleer van Spanjes dwingelandij zoo Goddelijk verlost — vrijgekocht ten koste van het bloed onzer oude helden, nog slechts weinige jaren geleden, op nieuw, door den arm des Almagtigen, uit de diepste vernedering opgeheven, en in de rij der volken hersteld en gehandhaafd! Dierbare geboorte-grond, aan wien onze harten, door zoo vele betrekkingen, herinneringen en voorregten verbonden zijn, die de asch onzer vaders bewaart, en in wiens schoot ook eenmaal ons laatste overschot zal rusten! Zoudt Gij, het werk van Gods handen, door onze schuld, een prooi Uwer vijanden worden? Neen! dat zullen Uwe kinderen niet gedogen, althans zij zullen voor U doen wat zij kunnen, en God van den Hemel zal het ons doen gelukken!

Mogten zulke gevoelens en voornemens de harten van alle Nederlanders vervullen! Mogten Overheden en Leeraars, aanzienlijken en geringen, huisvaders en onderhoorigen, elk in zijnen kring en naar zijn vermogen, zich benaastigen, om, door woord en voorbeeld, eene heilige geestdrift voor de goede zaak overal op te wekken en te vermeerderen — werkzame belangstelling te betoonen in het heil van ons Volk, en alzoo, voor het bedreigde en benaauwde Vaderland, te doen, wat elk vermag! Dit geve God, en Hij zegene daartoe ook dit blaadje, met geen ander doel vervaardigd, dan om de inspraak te bevredigen van een hart, dat de geruststellende verzekering verlangde, ook door deze opwekking, voor het Vaderland gedaan te hebben, wat het kon.

Te Middelburg; bij S. VAN BENTHEM, 1830.